

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 3.12.2012
COM(2012) 721 final

2012/0340 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2012) 401 final}

{SWD(2012) 402 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Den här motiveringen innehåller en närmare presentation av förslaget till ett nytt direktiv som syftar till tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser.

Direktivet stöder medlemsstaterna vid fullgörandet av de nationella åtagandena i fråga om webbtillgänglighet liksom åtagandena enligt Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning vad avser offentliga myndigheters webbplatser.

Webbtillgänglighet handlar om de principer och den teknik som ska iakttas när man bygger webbplatser, i syfte att göra webbplatsernas innehåll tillgängligt för alla användare, särskilt dem med funktionsnedsättning¹.

1.1. Syfte och allmän bakgrund

År 2009 bestod webbutvecklingsmarknaden i EU:s 27 medlemsstater av omkring 175 000 företag. Den sysselsatte omkring 1 miljon människor och genererade en omsättning på 144 miljarder euro².

Den europeiska marknaden för produkter och tjänster relaterade till webbtillgänglighet uppskattas till 2 miljarder euro. Den skulle kunna växa betydligt, eftersom mindre än 10 % av webbplatserna är tillgängliga. Antalet medborgare med funktionella begränsningar eller funktionsnedsättning (15 % av EU:s befolkning i arbetsför ålder eller 80 miljoner människor) kan komma att öka betydligt när unionens befolkning åldras.

Webbtillgänglighet är av stor vikt för offentliga myndigheter, för att de ska kunna nå ut till så många som möjligt och fullgöra sina offentliga åtaganden. Antalet webbplatser med e-förvaltningstjänster (omkring 380 500 i EU) och webbplatser som drivs av den offentliga sektorn (mer än 761 000 i EU) växer snabbt. De flesta medlemsstaterna har redan genomfört lagstiftning eller vidtagit andra åtgärder för webbtillgänglighet. Det finns emellertid betydande och tydliga skillnader mellan medlemsstaternas lagar och åtgärder.

De icke-harmoniserade nationella strategierna för webbtillgänglighet skapar hinder på den inre marknaden. Leverantörer med verksamhet över gränserna har högre produktionskostnader. Konkurrensen, konkurrenskraften och den ekonomiska tillväxten hämmas, eftersom företagen, särskilt de små och medelstora företagen, saknar den kunskap och kapacitet som krävs för att hantera alla specifikationer och förfaranden.

---

¹ Enligt Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning innefattar personer med funktionsnedsättning bl.a. personer med varaktiga fysiska, psykiska, intellektuella eller sensoriska funktionsnedsättningar, vilka i samspel med olika hinder kan motverka deras fulla och verkliga deltagande i samhället på lika villkor som andra.

² Marknaden för webbutveckling beräknas som summan av de ekonomiska verksamheter som omfattas av NACE Rev. 2, klasserna J 62.01 (dataprogrammering) och J 63.12 (webbportaler). Källa: Eurostat, *Annual detailed enterprise statistics for services* (NACE Rev.2 H-N och S95), online datakod sbs_na_1a_se_r2).

För de nationella myndigheterna och näringslivet råder osäkerhet om vilka specifikationer för webbtillgänglighet som ska väljas vid eventuella gränsöverskridande tjänster och vilken policyram för webbtillgänglighet som är lämpligast.

En harmonisering på EU-nivå av de nationella åtgärderna för den offentliga sektorn föreslås som en nödvändig förutsättning för att få ett slut på fragmenteringen och avsaknaden av tillförsikt på marknaden för webbtillgänglighet.

Direktivet inriktar sig på offentliga myndigheternas webbplatser, eftersom dessa tillhandahåller information och tjänster som är nödvändiga för medborgarna, och eftersom redan de offentliga utgifterna i sig kan skapa en säker och ansenlig marknad för webbutveckling.

Förvaltningarnas kostnader för att följa bestämmelserna har bedömts. Analysen visade att fördelarna uppväger kostnaderna.

Eftersom webbutvecklarna uppmuntras att uppnå skalfördelar, kommer denna åtgärd att bidra till att skapa en betydande spridningseffekt, med början hos alla övriga webbplatser som drivs av den offentliga sektorn.

En harmonisering kommer att leda till bättre marknadsförhållanden, fler arbetstillfällen, billigare webbtillgänglighet och mer tillgängliga webbplatser, vilket innebär en vinst för såväl förvaltningarna och företagen som medborgarna.

1.2. Teknisk bakgrund

Aktörer i hela världen använder sig i dag allmänt av teknik baserad på framgångskriterierna och kraven för överensstämmelse på nivå AA i version 2.0 av *Web Content Accessibility Guidelines* (WCAG 2.0), som är de riktlinjer för tillgänglighet till webbinnehåll som har utarbetats av *World Wide Web Consortium* (W3C)³.

En europeisk standard som innefattar webbtillgänglighet i linje med WCAG 2.0 (inklusive användning på nivå AA och tillhörande metoder för bedömning av överensstämmelse) håller på att utarbetas inom det mandat (M/376) som kommissionen har gett de europeiska standardiseringsorganen CEN, Cenelec och Etsi. Det bör tas fram en harmoniserad standard för förutsatt överensstämmelse med de krav om webbtillgänglighet som anges i detta direktiv, som bygger på resultaten av detta arbete.

Den internationella standarden ISO/IEC 40500:2012⁴ om webbtillgänglighet antogs av Internationella standardiseringsorganisationen och Internationella elektrotekniska kommissionen. ISO/IEC 40500:2012 är exakt samma som den ursprungliga WCAG 2.0.

1.3. Politisk bakgrund

Det finns många politiska EU-initiativ för webbtillgänglighet: EU:s handikappstrategi 2010–2020 (it-tillgänglighet), EU:s handlingsplan för e-förvaltning 2011–2015 (integrerade och tillgängliga e-förvaltningstjänster), den digitala agendan för Europa (kommissionen avser att säkerställa fullständig tillgänglighet till den offentliga sektorns webbplatser senast 2015),

³ Källa: <http://www.w3.org/WAI/>.

⁴ http://www.iso.org/iso/iso_catalogue/catalogue_tc/catalogue_detail.htm?csnumber=58625.

EU:s finansieringsprogram (sjunde ramprogrammet, programmet för konkurrenskraft och innovation) stöder FoU om tekniska lösningar för webbtillgänglighet. Webbtillgängligheten kommer också att stimuleras vid översynen av direktiven om offentlig upphandling.

1.4. Förenlighet med unionens politik och mål på andra områden

Enligt artikel 9 i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning⁵ är medlemsstaterna och EU skyldiga att vidta ändamålsenliga åtgärder för att säkerställa att personer med funktionsnedsättning får tillgång på lika villkor som andra till bland annat informations- och kommunikationsteknik, inbegripet internet. Detta direktiv är avsett att säkerställa en effektiv användning av den harmoniserade standard för webbtillgänglighet som bör bygga på resultatet av kommissionens mandat M/376⁶.

Tillämpningsområdet för nedanstående förslag begränsar sig till webbplatsbaserade onlinetjänster som tillhandahålls av offentliga myndigheter.

Förslaget samverkar med den EU-rättsakt om tillgänglighet⁷ som för närvarande håller på att utarbetas och som avser tillgängligheten till varor och tjänster, inbegripet informations- och kommunikationsteknik. Genom att fokusera på den privata sektorn kommer EU-rättsakten om tillgänglighet – beroende på resultatet av den pågående konsekvensbedömningen – att underlätta förverkligandet av det åtagande för en fullständig webbtillgänglighet som fastställts i den digitala agendan för Europa, genom att också säkerställa tillgängligheten till webbplatser som drivs av den privata sektor som tillhandahåller grundläggande tjänster för medborgarna. Dessa webbplatser erbjuder information och interaktion, t.ex. ingående av avtal, bokning, fakturering och betalning samt support.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

2.1. Samråd med berörda parter

Ett stort antal offentliga samråd och undersökningar har genomförts för att identifiera problemen och behoven hos medlemsstaterna, näringslivet och det civila samhället:

- Benchmarkingundersökning 2010–2011, *Monitoring eAccessibility*⁸.
- Undersökningen *Economic Assessment for Improving e-Accessibility Services and Products*⁹. Workshoppar om webbtillgänglighet (2008)¹⁰.
- Offentligt samråd via kommissionens interaktiva internetplattform Din röst (2008)¹¹.
- Undersökningen *Web-accessibility in European countries*¹².

⁵ <http://www.un.org/disabilities/default.asp?id=150>.

⁶ <http://www.mandate376.eu/>.

⁷ http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/2012_just_025_european_accessibility_act_en.pdf.

⁸ Undersökningen (upphandlades 2008 som SMART 2008/0066) resulterade i två årsrapporter, 2010 och 2011. (<http://www.eaccessibility-monitoring.eu/researchResult.aspx>).

⁹ Smart 2009/00-72: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-economic-assessment-and-evaluation-recommendations-improving-e-accessibility-services-and>.

¹⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/consultation-workshop-web-accessibility-10-june-2008>.

¹¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0804:FIN:EN:PDF>.

- Benchmarkingundersökning *Measuring Progress of eAccessibility in Europe* (2006 – 2008)¹³.
- Medlemsstaternas expertgrupper om e-integration och kommunikation för alla¹⁴.
- Direkta samråd och möten med företrädare för viktiga organisationer i det civila samhället såsom *European Disability Forum* och *European Blind Union*, AGE och ANEC, samt med mjukvaruindustrin och en europeisk branschförening¹⁵.

2.2. Konsekvensbedömning

En styrgrupp för konsekvensbedömningen, bestående av företrädare från olika avdelningar vid kommissionen, inrättades under ledning av generaldirektoratet för informationssamhället och medier. Företrädare deltog från rättstjänsten, generalsekretariatet, Eurostat och generaldirektoratet för kommunikation, ekonomi och finans, sysselsättning, socialpolitik och inkludering, näringsliv, hälso- och konsumentfrågor, informationsteknik, inre marknaden och tjänster samt rättsliga frågor. Styrgruppens uppgift var att analysera och diskutera olika frågor och perspektiv som är relevanta för detta förslag.

Den slutliga versionen av konsekvensbedömningen innehåller svaren på konsekvensbedömningsnämndens rekommendationer.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Rättslig grund

Artikel 114.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

3.2. Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig eftersom förslaget inte avser ett område där unionen är ensam behörig.

Medlemsstaterna kan av följande skäl inte själva i tillräcklig utsträckning uppnå förslagets mål:

Förslaget avser gränsöverskridande aspekter som inte kan hanteras genom enskilda medlemsstaters åtgärder. Åtgärder på nationell nivå räcker inte för att närma de nationella bestämmelserna till varandra och på ett samordnat sätt genomföra en harmoniserad strategi, vilket bekräftas av de genomförda undersökningarna och samråden.

Olikheterna i de nationella strategierna orsakar problem och hinder för företag som vill

¹² *Web-accessibility in European countries: level of compliance with latest international accessibility specifications, notably WCAG 2.0, and approaches or plans to implement those specifications* (Smart 2008/0068). <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-report-web-accessibility-european-countries-level-compliance-latest-international>.

¹³ Benchmarkingundersökning 2006–2008 – *Measuring Progress of eAccessibility in Europe* (MEAC-1). Se Empirica, WRC, RNIB, RNID, eWORX (2007), <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/assessment-status-eaccessibility-europe>.

¹⁴ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/groups-supporting-e-inclusion-agenda>.

¹⁵ *European Information & Communications Technology Industry Association*.

interagera över gränserna. Detta begränsar utbredningen av en mogen offentlig marknad för produkter och tjänster relaterade till webbtillgänglighet och kan försämra rörligheten för de medborgare som använder hjälpmedel.

En mer effektiv resursanvändning kan uppnås genom att tillämpa harmoniserade krav och delta i samarbetsprogram för utbyte av god praxis, know-how och åtgärder för anpassning till den tekniska utvecklingen.

3.3. Proportionalitetsprincipen

Proportionalitetsprincipen iakttas genom att förslaget begränsas till en minimiförteckning över (typer av) webbplatser, med möjlighet för medlemsstaterna att utöka förteckningen.

Viktiga parametrar för genomförandet, såsom valet av den myndighet som ska ansvara för att kontrollera efterlevnaden, får medlemsstaterna dessutom själva besluta om.

3.4. Förslaget

Artikel 1 – Syfte och tillämpningsområde

Syfte med direktivet är att, genom fastställande av harmoniserade krav, tillnärma medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillgänglighet till offentliga myndigheters webbplatser.

I förslaget fastställs tekniska bestämmelser för hur medlemsstaterna ska göra innehållet på vissa typer av webbplatser som drivs av offentliga myndigheter tillgängligt (nedan kallade de berörda webbplatserna). Genom de förtecknade typerna av webbplatser tillhandahåller offentliga myndigheter information och tjänster som är nödvändiga för att medborgarna ska kunna vara delaktiga i ekonomin och samhället och åtnjuta sina rättigheter som EU-medborgare. Förteckningen återges i bilagan och har sammanställts på grundval av den benchmarking av e-förvaltningen som gjordes 2001¹⁶.

Medlemsstaterna får själva besluta att utöka förteckningen över typer av webbplatser.

Artikel 2 – Definitioner

I direktivet klargörs termer i samband med webbplatser, standarder och offentliga organ. Terminologin avseende webbinnehåll och användargränssnitt är liknande den som W3C använt inom ramen för initiativet för webbtillgänglighet och i linje med utkastet till standard från mandat 376.

Artikel 3 – Krav avseende webbtillgänglighet

Kraven avseende webbtillgänglighet fastställs utifrån följande två aspekter:

- Användarorientering.
- Marknadsorientering och interoperabilitet.

Med hänsyn till att kraven kan komma att förändras på grund av en mer omvälvande teknisk

---

¹⁶ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/egovernment-indicators-benchmarking-eeurope>.

och social utveckling, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter för att vid behov närmare specificera de harmoniserade krav som är nödvändiga för att säkerställa tillgängligheten till de berörda webbplatserna.

För att de nuvarande politiska åtagandena snabbt ska kunna fullgöras, ska ovannämnda bestämmelser genomföras senast den 31 december 2015.

Artikel 4 – Harmoniserade standarder och förutsatt överensstämmelse

Direktivet är i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG som utgör den rättsliga grunden för det uppdrag som kommissionen gett europeiska standardiseringsorgan att ta fram harmoniserade standarder som ska utgöra grund för förutsatt överensstämmelse. Hänvisning till dessa standarder kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, vid behov med uppgift om de alternativ som behöver beaktas vid tillämpning av standarderna.

I ingressen till direktivet anges att det förväntas att framgångskriterierna och kraven för överensstämmelse på nivå AA i version 2.0 av *Web Content Accessibility Guidelines*, som har utarbetats av W3C, ska beaktas i den europeiska standard som kommer att utarbetas till följd av mandat 376 och därefter i den harmoniserade standard som bör bygga på resultaten av detta arbete. Dessa tekniskt neutrala specifikationer utgör grundvalen för kraven avseende webbtillgänglighet.

Artikel 5 – Europeiska och internationella standarder och förutsatt överensstämmelse

I avsaknad av harmoniserade standarder ger direktivet en lösning vad avser förutsatt överensstämmelse med kraven om webbtillgänglighet för de berörda webbplatser som uppfyller europeiska standarder eller delar av dem, vilka har fastställts av kommissionen genom delegerade akter. En europeisk standard som omfattar webbtillgänglighet utarbetas inom ramen för mandat 376.

I avsaknad av en sådan europeisk standard ger direktivet också en lösning vad avser förutsatt överensstämmelse med kraven om webbtillgänglighet för de berörda webbplatser som uppfyller de delar av ISO/IEC 40500:2012 som omfattar framgångskriterierna och kraven för överensstämmelse på nivå AA.

Artikel 6 – Ytterligare åtgärder

Ytterligare åtgärder krävs för att bidra till ökad medvetenhet, etableringen av samarbetsavtal och marknadstillväxt.

Medlemsstaterna uppmanas att underlätta utvidgandet av tillgängligheten även till offentliga myndigheters webbplatser som inte berörs av direktivet, eftersom detta kommer att skynda på marknadstillväxten och en förbättrad webbtillgänglighet för EU-medborgarna.

Artikel 7 – Rapportering

Tillgängligheten till en webbplats bör övervakas kontinuerligt, eftersom webbinnehållet

regelbundet uppdateras. Medlemsstaterna ska övervaka de offentliga myndigheternas berörda webbplatser med användning av den metod som kommissionen fastställer enligt det förfarande som anges i direktivet. Denna metod kommer att utgå ifrån förfaranden och strategier för teknisk bedömning som fastställs i den harmoniserade standarden, om denna är tillgänglig och ändamålsenlig, och kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Medlemsstaterna kommer att ha frihet att inrätta en lämplig mekanism för dessa kontroller genom att utse de ansvariga myndigheterna.

Medlemsstaterna ska årligen rapportera om resultaten av övervakningen. Rapporterna bör också innehålla uppgifter om eventuella tillägg till förteckningen över berörda typer av webbplatser samt eventuella ytterligare åtgärder som har vidtagits i enlighet med artikel 6.

Närmare bestämmelser om medlemsstaternas rapportering till kommissionen ska fastställas enligt det förfarande som anges i detta direktiv.

Artikel 8 – Delegeringens utövande

Direktivet innehåller bestämmelser om antagande av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget, enligt vilken lagstiftaren till kommissionen får delegera befogenheten att anta icke-lagstiftningsakter med allmän räckvidd i syfte att komplettera eller ändra vissa delar som inte är väsentliga för en lagstiftningsakt. Ett sådant förfarande skulle användas för att närmare ange kraven avseende webbtillgänglighet som fastställs i direktivet enligt artikel 3 och för att fastställa den europeiska standarden eller delar av denna som ligger till grund för förutsatt överensstämmelse med kraven om webbtillgänglighet för de berörda webbplatser som uppfyller dem.

Artikel 9 – Kommittéförfarande

Kommissionen ska biträdas av en kommitté i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011. Hänvisning görs till de förfaranden (det rådgivande förfarandet eller granskningsförfarandet) som uttryckligen ska tillämpas enligt artiklarna i detta direktiv.

Artikel 10 – Införlivande

Dagen för ikraftträdande av de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv fastställs till senast den 30 juni 2014.

Artikel 11 – Översyn

En översyn av tillämpningen av detta direktiv ska göras inom tre år från ikraftträdandet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁷,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁸,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Utvecklingen mot ett digitalt samhälle ger användarna nya sätt att få tillgång till information och tjänster. Tillhandahållarna av information och tjänster, såsom offentliga myndigheter, använder sig allt mer av internet för att producera, samla in och tillhandahålla olika slag av information och tjänster som är nödvändiga för allmänheten.
- (2) Webbtillgänglighet handlar om de principer och den teknik som ska iakttas när man bygger webbplatser, i syfte att göra webbplatsernas innehåll tillgängligt för alla användare, särskilt dem med funktionella begränsningar, inbegripet personer med funktionsnedsättning. Webbplatsernas innehåll omfattar såväl text som icke-textuell information samt nedladdning av blanketter och tvåvägsinteraktion, dvs. behandling av digitala blanketter, autentisering och transaktioner såsom ärendehantering och betalningar.
- (3) I kommissionens handlingsplan för e-förvaltning 2011–2015¹⁹ uppmanas till åtgärder för att utveckla e-förvaltningstjänster som garanterar integration och tillgänglighet.

---

¹⁷ EUT C 110, 9.5.2006, s. 26/KOM(2005) 425 slutlig.

¹⁸ EUT C 9, 11.1.2012, s. 65.

- (4) I sitt meddelande En digital agenda för Europa²⁰ meddelade kommissionen att den offentliga sektorns webbplatser bör vara helt tillgängliga senast 2015.
- (5) Ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration²¹ samt ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation²² stöder forskning om och utveckling av tekniska lösningar på problem som rör tillgängligheten.
- (6) Genom att ratificera Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (nedan kallad FN-konventionen) har en majoritet av medlemsstaterna samt unionen, genom ingående av konventionen, åtagit sig att ”säkerställa att personer med funktionsnedsättning får tillgång på lika villkor som andra till [bland annat] informations- och kommunikationsteknik” samt ”vidta ändamålsenliga åtgärder för att [...] främja tillgång för personer med funktionsnedsättning till ny informations- och kommunikationsteknik och nya system, däribland internet.”
- (7) EU:s handikappstrategi 2010–2020²³ bygger på FN-konventionen och innehåller åtgärder inom flera prioriterade områden, inbegripet webbtillgänglighet, vilka syftar till att ”skapa tillgänglighet till varor, tjänster (även offentliga tjänster) och hjälpmedel för människor med funktionsnedsättning”.
- (8) Rådets förordning (EG) nr 1081/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden²⁴ innehåller bestämmelser om tillgängligheten till IKT. Den innehåller dock inga specifika bestämmelser om webbtillgänglighet.
- (9) Den snabbväxande marknaden för webbtillgänglighet omfattar en rad olika ekonomiska aktörer såsom de som utvecklar webbplatser eller mjukvaruverktyg för att skapa, underhålla och testa webbsidor, de som utvecklar användarprogram såsom webbläsare och hjälpmedel samt de som genomför certifieringstjänster eller tillhandahåller utbildning.
- (10) Flera medlemsstater har antagit åtgärder baserade på internationellt använda riktlinjer för design av tillgängliga webbplatser, men den vägledningen som tillhandahålls avser ofta olika versioner eller nivåer av överensstämmelse med riktlinjerna, eller också har tekniska varianter införts på nationell nivå.
- (11) Leverantörerna av webbtillgänglighet omfattar ett stort antal små och medelstora företag. Leverantörerna, och särskilt de små och medelstora företagen, avskräcks från att gå med i affärsprojekt utanför den inhemska marknaden. På grund av skillnaderna i specifikationer och regler om webbtillgänglighet skulle deras konkurrenskraft och tillväxt hämmas av de ytterligare kostnader de skulle åsamkas vid utveckling och marknadsföring av gränsöverskridande produkter och tjänster för webbtillgänglighet

---

¹⁹ KOM(2010) 743 slutlig – Inte offentliggjord i EUT.

²⁰ KOM(2010) 245 slutlig /2.

²¹ EUT L 412, 30.12.2006, s. 1.

²² EUT L 310, 9.11.2006, s. 15.

²³ KOM(2010) 636 slutlig – Inte offentliggjord i EUT.

²⁴ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

- (12) Köpare av webbplatser och tillhörande produkter och tjänster ställs inför höga priser för tjänsterna eller beroende av en enda leverantör på grund av den begränsade konkurrensen. Leverantörerna väljer ofta varianter av patentskyddade ”standarder”, vilket försvårar senare interoperabilitet med användarprogram och tillgången till webbplatsinnehåll i hela unionen. Fragmenteringen av de nationella reglerna minskar fördelarna med att utbyta erfarenheter med nationella och internationella kolleger i syfte att anpassa sig till den sociala och tekniska utvecklingen.
- (13) En tillnärmning av de nationella åtgärderna på unionsnivå, grundad på en överenskommelse om tillgänglighetskraven avseende offentliga myndigheters webbplatser, är nödvändig för att få ett slut på fragmenteringen. Det skulle minska osäkerheten för webbutvecklarna och skulle främja interoperabiliteten. Genom att använda tillgänglighetskrav som är teknikneutrala kommer innovationer inte att hämmas, utan kanske rent av stimuleras.
- (14) En harmoniserad strategi bör även göra det möjligt för offentliga myndigheter och företag i unionen att vinna ekonomiska och sociala fördelar genom att utöka sina onlinetjänster till fler medborgare och kunder. Detta bör öka potentialen på den inre marknaden för produkter och tjänster relaterade till webbtillgänglighet. Den marknadstillväxt som detta leder till bör ge företagen möjlighet att bidra till den ekonomiska tillväxten och sysselsättningen i unionen. En förstärkning av den inre marknaden bör göra investeringar i unionen mer lockande. Förvaltningarna bör få tillgång till billigare tjänster för webbtillgänglighet.
- (15) Medborgarna bör få bättre tillgång till offentliga sektorns onlinetjänster och bör erhålla tjänster och information som gör det lättare för dem att åtnjuta sina rättigheter i hela unionen, särskilt rätten att fritt röra sig och bosätta sig inom unionens territorium samt friheten att etablera sig och tillhandahålla tjänster.
- (16) De webbtillgänglighetskrav som formuleras i detta direktiv är teknikneutrala. De anger bara vilka grundläggande funktioner som måste vara uppfyllda för att användaren ska kunna uppfatta, hantera eller begripa en webbplats och dess innehåll. De specificerar inte hur detta ska uppnås eller vilken teknik som bör väljas för en särskild webbplats, onlineinformation eller tillämpning. De hämmar således inte innovationer.
- (17) Interoperabiliteten i samband med webbtillgänglighet bör grunda sig på gemensamt antagna och använda specifikationer som maximerar webbinnehållets kompatibilitet med nuvarande och framtida användarprogram och hjälpmedel. Mer specifikt bör webbinnehållet tillhandahålla användarprogrammen en gemensam intern kodning av naturligt språk, strukturer, relationer och sekvenser, samt data om eventuella inbäddade användargränssnittskomponenter. Interoperabilitet gynnar således användarna, eftersom den gör det möjligt för dem att överallt komma in på webbplatser med sina användarprogram. De kan också få större valmöjligheter och lägre priser i hela unionen. Interoperabilitet kommer också att gynna leverantörerna och köparna av produkter och tjänster relaterade till webbtillgänglighet.
- (18) Som det betonas i den digitala agendan för Europa bör de offentliga organen satsa på att främja marknader för onlineinnehåll. Förvaltningar kan främja innehållsmarknader genom att göra information från den offentliga sektorn tillgänglig enligt öppet redovisade, effektiva och icke-diskriminerande villkor. Det här är en viktig källa till potentiell tillväxt för innovativa onlinetjänster.

- (19) Direktivet bör syfta till att säkerställa att vissa typer av webbplatser som drivs av offentliga myndigheter och är nödvändiga för allmänheten görs tillgängliga i enlighet med gemensamma krav. Sådana typer av webbplatser identifierades i samband med benchmarkingen av e-förvaltningen²⁵ 2001 och har använts som grund för förteckningen i bilagan.
- (20) I detta direktiv fastställs krav om webbtillgänglighet för vissa typer av webbplatser som drivs av offentliga myndigheter. För att underlätta för de berörda webbplatserna att uppnå överensstämmelse med dessa krav bör överensstämmelse förutsättas för de berörda webbplatser som överensstämmer med harmoniserade standarder som tas fram och offentliggörs i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG och som innehåller detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav. Enligt den förordningen ska medlemsstaterna och Europaparlamentet kunna invända mot de harmoniserade standarder som de anser inte helt uppfylla de krav om webbtillgänglighet som fastställs i detta direktiv.
- (21) Kommissionen har redan utfärdat ett mandat (M/376²⁶) för de europeiska standardiseringsorganen att utveckla en europeisk standard som specificerar funktionella tillgänglighetskrav för IKT-produkter och -tjänster, inbegripet webbinnehåll, som kan användas vid offentlig upphandling och även för andra syften, såsom upphandling i den privata sektorn. För att uppnå detta måste de europeiska standardiseringsorganen etablera ett nära samarbete med relevanta forum och konsortier för branschstandarder, däribland *World Wide Web Consortium* (W3C/WAI). Det bör tas fram en harmoniserad standard som kan ligga till grund för förutsatt överensstämmelse med de krav om webbtillgänglighet som anges i detta direktiv, som bygger på resultaten av detta arbete.
- (22) Tills hänvisningar till en sådan harmoniserad standard eller delar av den offentliggörs bör förutsatt överensstämmelse med kraven om webbtillgänglighet fastställas för de berörda webbplatser som uppfyller europeiska standarder eller delar av dem, vilka har fastställts av kommissionen genom delegerade akter. Ett alternativ skulle kunna vara den europeiska standard som bör antas på grundval av mandat M/376.
- (23) I avsaknad av en sådan europeisk standard bör förutsatt överensstämmelse med kraven om webbtillgänglighet fastställas för de berörda webbplatser som uppfyller de delar av den internationella standarden ISO/IEC 40500:2012 som omfattar framgångskriterierna och kraven för överensstämmelse på nivå AA. Den internationella standarden ISO/IEC 40500:2012 är exakt samma som den ursprungliga *Web Content Accessibility Guidelines 2.0* (WCAG 2.0). De framgångskriterier och krav för överensstämmelse på nivå AA som specificeras för webbsidor i version 2.0 av *Web Content Accessibility Guidelines* (WCAG 2.0), som är de riktlinjer för tillgänglighet till webbinnehåll som har utarbetats av W3C, erkänns allmänt bland aktörer på internationell såväl som europeisk nivå kunna utgöra grund för tillräckliga

²⁵ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/egovernment-indicators-benchmarking-eeurope>.

²⁶ <http://www.mandate376.eu/>.

specifikationer för webbtillgänglighet. Detta betonades av rådet i dess slutsatser om ett tillgängligt informationssamhälle²⁷.

- (24) Överensstämelsen med kraven om webbtillgänglighet bör övervakas kontinuerligt från den ursprungliga konstruktionen av en offentlig myndighets webbplats till alla efterföljande uppdateringar av innehållet. En harmoniserad metod för övervakning bör omfatta ett sätt att i alla medlemsstater på enhetlig grund kontrollera webbplatsens grad av överensstämmelse med kraven avseende webbtillgänglighet, samt anvisningar om hur ett representativt urval av webbplatser ska göras och med vilken periodicitet övervakning ska ske. Medlemsstaterna bör årligen rapportera om resultatet av övervakningen och mer allmänt om vilka åtgärder som har vidtagits för att genomföra detta direktiv.
- (25) Med ett harmoniserat regelverk bör webbutvecklingsbranschen möta färre hinder för verksamhet på den inre marknaden, samtidigt som kostnaderna för förvaltningarna och andra som tillhandahåller produkter och tjänster för webbtillgänglighet bör minska.
- (26) I syfte att garantera att de berörda webbplatserna görs tillgängliga i enlighet med de krav avseende webbtillgänglighet som fastställs i detta direktiv bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen för att vid behov närmare specificera dessa krav och fastställa den europeiska standarden eller delar av denna som, i avsaknad av harmoniserade standarder, skulle kunna ligga till grund för förutsatt överensstämmelse med kraven om webbtillgänglighet för de berörda webbplatser som uppfyller en sådan standard eller delar av den. Det är av yttersta vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inbegripet på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (27) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av relevanta bestämmelser i detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Granskningsförfarandet bör användas för att fastställa den metod som medlemsstaterna bör använda för att övervaka de berörda webbplatsernas överensstämmelse med kraven. Det rådgivande förfarandet bör användas för att fastställa närmare bestämmelser om medlemsstaternas rapportering om övervakningsresultaten till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.
- (28) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att inrätta en harmoniserad marknad för tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom det kräver en harmonisering av de nuvarande olika reglerna i deras respektive rättsordningar, och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med

²⁷

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/trans/107014.pdf.

proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Detta direktiv syftar till tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillgänglighet för alla användare till innehållet på offentliga myndigheters webbplatser, särskilt personer med funktionella begränsningar, inbegripet personer med funktionsnedsättning.
2. I detta direktiv fastställs bestämmelser enligt vilka medlemsstaterna ska göra innehållet på webbplatser som drivs av offentliga myndigheter tillgängligt; typerna av webbplatser specificeras i bilagan.
3. Medlemsstaterna får utvidga tillämpningen av detta direktiv till att omfatta andra typer av webbplatser som drivs av offentliga myndigheter än de som avses i punkt 2.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- (1) *berörda webbplatser*: de webbplatser som avses i artikel 1.2 i detta direktiv,
- (2) *innehåll på webbplatser*: information som är avsedd att kommuniceras till användaren med hjälp av ett användarprogram, inbegripet kod eller uppmärkning som definierar innehållets struktur, presentation och interaktion,
- (3) *användarprogram*: all mjukvara som hämtar och presenterar webbinnehåll för användare, inbegripet webbläsare, mediaspelare, insticksprogram och andra program som hjälper till att hämta, återge och interagera med webbinnehåll,
- (4) *standard*: en teknisk specifikation som har antagits av ett erkänt standardiseringsorgan för upprepad eller fortlöpande tillämpning, som inte är tvingande enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning EU nr 1025/2012,
- (5) *internationell standard*: en standard som antagits av ett internationellt standardiseringsorgan enligt definitionen i artikel 2.1 a i förordning EU nr 1025/2012.
- (6) *europaisk standard*: en standard som antagits av ett europeiskt standardiseringsorgan enligt definitionen i artikel 2.1 b i förordning EU nr 1025/2012.

- (7) *harmoniserad standard*: en europeisk standard som på kommissionens begäran har antagits för tillämpningen av unionens lagstiftning om harmonisering enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning EU nr 1025/2012.
- (8) *offentlig myndighet*: statliga, regionala eller lokala myndigheter, offentligrättsliga organ enligt definitionen i artikel 1.9 i direktiv 2004/18/EG samt sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller ett eller flera sådana organ.

Artikel 3

Krav avseende webbtillgänglighet

4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de berörda webbplatserna görs tillgängliga
- (a) på ett enhetligt och ändamålsenligt sätt så att användarna kan uppfatta, hantera och begripa dem, inbegripet så att presentationen av innehållet och interaktionen med innehållet kan anpassas, vid behov med hjälp av ett tillgängligt elektroniskt alternativ,
  - (b) på ett sätt som underlättar interoperabiliteten med olika användarprogram och hjälpmedel på unionsnivå och internationell nivå.
5. Medlemsstaterna ska tillämpa bestämmelserna i punkt 1 senast den 31 december 2015.
6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 8 för att vid behov ytterligare specificera de krav avseende webbtillgänglighet som avses i punkt 1.

Artikel 4

Förutsatt överensstämmelse med harmoniserade standarder

1. De berörda webbplatser som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har utarbetats och offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 ska förutsättas överensstämma med de krav avseende webbtillgänglighet som omfattas av dessa standarder eller delar av dem och som anges i artikel 3.

Artikel 5

Förutsatt överensstämmelse med europeiska eller internationella standarder

1. Så länge som hänvisningarna till de harmoniserade standarder som avses i artikel 4 ännu inte har offentliggjorts ska de berörda webbplatser som uppfyller europeiska standarder eller delar därav som har fastställts i enlighet med punkt 2 förutsättas överensstämma med de krav avseende webbtillgänglighet som omfattas av dessa standarder eller delar av dem och som anges i artikel 3.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 8 för att fastställa de europeiska standarder eller delar därav som avses i punkt 1.
3. Så länge hänvisningarna till de europeiska standarder som avses i punkt 1 ännu inte har fastställts ska de berörda webbplatser som uppfyller de delar av ISO/IEC 40500:2012 som omfattar framgångskriterierna och kraven för överensstämmelse på nivå AA förutsättas överensstämma med de krav avseende webbtillgänglighet som anges i artikel 3.

Artikel 6

Ytterligare åtgärder

1. Medlemsstaterna ska främja att de berörda webbplatserna innehåller ett uttalande om deras tillgänglighet, särskilt deras förenlighet med detta direktiv och eventuell ytterligare information om tillgängligheten som stöd för användarna.
2. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att underlätta tillämpningen av kraven om webbtillgänglighet enligt artikel 3 på alla offentliga myndigheters webbplatser, det vill säga även webbplatser som inte är berörda webbplatser, i synnerhet offentliga myndigheters webbplatser som omfattas av nationella lagar och andra författningar eller relevanta åtgärder om webbtillgänglighet.
3. Medlemsstaterna ska stödja lämpliga mekanismer för samråd om webbtillgänglighet med berörda aktörer och offentliggöra all utveckling inom webbtillgänglighetens politik tillsammans med erfarenheter och resultat från genomförandet av överensstämmelse i fråga om kraven om webbtillgänglighet.
4. Medlemsstaterna ska på unionsnivå, med stöd av kommissionen, samarbeta med näringslivet och det civila samhället för att inför den årliga rapportering som avses i artikel 7.4 undersöka utvecklingen på marknaden, den tekniska utvecklingen och framstegen mot webbtillgänglighet samt för att utbyta bästa praxis.

Artikel 7

Övervakning och rapportering

1. Medlemsstaterna ska med användning av den metod som anges i punkt 4 kontinuerligt övervaka de berörda webbplatsernas överensstämmelse med kraven avseende webbtillgänglighet.
2. Medlemsstaterna ska årligen rapportera om resultatet av den övervakning som utförs i enlighet med punkt 4, inbegripet mätdata och i förekommande fall en förteckning över de webbplatser som avses i artikel 1.3.
3. Rapporten ska också omfatta de åtgärder som har genomförts i enlighet med artikel 6.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa en metod för övervakning av att de berörda webbplatserna överensstämmer med de krav avseende webbtillgänglighet som anges i artikel 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 9.3. Metoden kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
5. Den metod som avses i punkt 4 ska omfatta
  - (a) periodicitet för övervakningen och urval av berörda webbplatser som ska vara föremål för övervakning, samt

- (b) på webbplatsnivå, en beskrivning av hur överensstämmelse med de krav avseende webbtillgänglighet som anges i artikel 3 ska visas, med direkt hänvisning till relevanta beskrivningar – när sådana är tillgängliga – i de harmoniserade standarder eller, om sådana saknas, i de europeiska eller internationella standarder som avses i artiklarna 4 respektive 5.
6. Närmare bestämmelser om medlemsstaternas rapportering till kommissionen ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 9.2.

Artikel 8

Delegeringens utövande

1. Befogenhet att anta delegerade akter ska ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Befogenheten att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 3 och 5 ska medges på obestämd tid från och med dagen för detta direktivs ikraftträdande.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3 och 5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella* tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3 och 5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 9

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 10

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2014. De ska genast underrätta kommissionen om detta. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 11

Översyn

Kommissionen ska genomföra en översyn av tillämpningen av detta direktiv inom tre år från dess ikraftträdande.

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 13

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Typer av webbplatser som drivs av offentliga myndigheter

(som avses i artikel 1.2)

- (1) Inkomstskatter: deklaration, skattebesked.
- (2) Arbetsförmedlingarnas jobbsökartjänster.
- (3) Socialförsäkringsförmåner: arbetslöshetsunderstöd, barnbidrag, medicinska kostnader (återbetalning eller direkt subventionering), studiebidrag.
- (4) Personliga handlingar: pass eller körkort.
- (5) Bilregistrering.
- (6) Ansökan om bygglov.
- (7) Polisanmälan, t.ex. vid stöld.
- (8) Offentliga bibliotek, t.ex. kataloger och sökverktyg.
- (9) Ansökan om och erhållande av födelsebevis eller äktenskapsbevis.
- (10) Inskrivning vid högskola eller universitet.
- (11) Flyttanmälan.
- (12) Hälsorelaterade tjänster: interaktiv rådgivning om tillgängliga tjänster, onlinetjänster för patienter, tidsbeställning.